

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 103/10
Luxemburg, 12 octombrie 2010

Hotărârea în cauza C-45/09
Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges. mbH

Încetarea automată a contractului de muncă pentru motivul împlinirii vârstei de ieșire la pensie nu este în mod obligatoriu discriminatorie

În Germania, potrivit Legii generale privind egalitatea de tratament (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), clauzele de încetare automată a contractelor de muncă pentru motivul împlinirii de către salariat a vârstei de pensionare pot constitui derogări de la interdicția discriminărilor pe criterii de vârstă. În conformitate cu reglementarea germană, dreptul de a negocia astfel de clauze poate fi conferit partenerilor sociali și poate fi pus în aplicare prin intermediul unei convenții colective.

Timp de 39 de ani, doamna Rosenblatt a efectuat servicii de curățenie. Potrivit convenției colective aplicabile în sectorul serviciilor de curățenie industrială, contractul său de muncă încetează la sfârșitul lunii calendaristice în cursul căreia poate obține o pensie pentru limită de vârstă, mai exact la finele lunii în care împlinește 65 de ani. La împlinirea vârstei de 65 de ani, vârsta de ieșire la pensie, angajatorul a înștiințat-o cu privire la încetarea contractului său de muncă. Doamna Rosenblatt a sesizat Arbeitsgericht Hamburg (Tribunalul pentru litigii de dreptul muncii), instanța de trimitere în prezenta cauză, susținând că încetarea contractului său de muncă reprezintă o discriminare pe motive de vârstă.

Instanța de trimitere solicită să se stabilească, în esență, dacă încetarea automată a contractului de muncă la împlinirea vârstei normale de ieșire la pensie respectă interdicția discriminărilor pe motive de vârstă prevăzută de Directiva 2000/78/CE¹.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea constată, în primul rând, că o clauză de încetare automată a contractului de muncă, pentru motivul că lucrătorul poate beneficia de o pensie, instituie un tratament diferențiat întemeiat în mod direct pe vârstă. În continuare, Curtea examinează eventualul caracter justificat al acestui tratament diferențiat.

În această privință, Curtea consideră că o astfel de măsură nu instituie un regim imperativ de pensionare obligatorie, ci constituie un mod de stingere a raporturilor de muncă întemeiat pe vârsta de la care se poate beneficia de o pensie pentru vechime în muncă, distinct de ipotezele demisiei sau concedierii.

În ceea ce privește obiectivul reglementării în discuție, Curtea arată că acest mecanism are la bază un echilibru între considerații de ordin politic, economic, social, demografic și/sau bugetar și depinde de decizia de a prelungi durata vieții active a lucrătorilor sau, dimpotrivă, de a prevedea ieșirea mai rapidă la pensie a acestora.

Curtea evidențiază că astfel de clauze de încetare automată fac parte, de mult timp, din dreptul muncii în vigoare în numeroase state membre și sunt de largă utilizare în cadrul raporturilor de muncă. Întrucât garantează lucrătorilor o anumită stabilitate a locului de muncă și oferă, pe termen lung, promisiunea unei ieșiri la pensie previzibile, și întrucât, în același timp, permit angajatorilor o anumită flexibilitate în gestionarea personalului propriu, clauzele de încetare automată a contractelor de muncă sunt, astfel, expresia unui echilibru între o serie de interese divergente dar

¹ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

legitime, înscriindu-se într-un context complex de raporturi de muncă, îndeaproape legat de alegerile de natură politică în materie de pensionare și de încadrare în muncă. În principiu, aceste obiective trebuie considerate ca justificând „în mod obiectiv și rezonabil”, „în cadrul dreptului național”, astfel cum prevede Directiva 2000/78, un tratament diferențiat pe motive de vârstă edictat de statele membre.

În continuare, Curtea consideră că nu pare nerezonabil ca autoritățile sau partenerii sociali din cadrul unui stat membru să aprecieze că astfel de clauze de încetare automată a contractelor de muncă pot fi corespunzătoare și necesare pentru atingerea obiectivelor legitime. Din această perspectivă, Curtea evidențiază că o clauză precum cea aplicabilă în cazul doamnei Rosenblatt nu se întemeiază numai pe o anumită vârstă, ci ia în considerare de asemenea împrejurarea că persoanele interesate beneficiază de o compensație financiară sub forma unei pensii pentru limită de vârstă, și nu autorizează angajatorii să pună capăt în mod unilateral raportului de muncă. Mai mult, temeiul convențional al clauzei ar conferi aplicării acestui mecanism o flexibilitate importantă, permițând partenerilor sociali să țină cont de situația globală existentă pe piața muncii și de caracteristicile proprii locurilor de muncă în cauză. În plus, reglementarea germană conține o limitare suplimentară, întrucât impune angajatorilor să obțină sau să confirme existența consimțământului salariaților cu privire la orice clauze de încetare automată a unui contract de muncă pentru motivul că salariatul a împlinit vârsta la care poate beneficia de dreptul la pensie, în cazul în care vârsta respectivă este inferioară vârstei normale de ieșire la pensie. În sfârșit, Curtea reține că legislația germană interzice ca unui lucrător care dorește să continue să își exercite activitatea profesională după împlinirea vârstei de ieșire la pensie să i se refuze acordarea unui loc de muncă, fie de către fostul angajator, fie de către un terț, pentru cauze legate de vârsta sa.

În consecință, Curtea consideră că **Directiva 2000/78 nu se opune unei clauze de încetare automată a contractelor de muncă pentru motivul împlinirii de către salariat a vârstei de la care poate beneficia de pensie, astfel cum se prevede în Germania prin Convenția colectivă a salariaților din sectorul serviciilor de curățenie industrială.**

MENTIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106